Súd:	Krajský súd Trenčín
Spisová značka:	2To/105/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu:	3819010121
Dátum vydania rozhodnutia:	01. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Jozef Janík
ECLI:	ECLI:SK:KSTN:2019:3819010121.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti obžalovanému C. D., nar. X.X.XXXX v R., trvale bytom D., A. L. N. F. č. XXX/XX, pre prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru podľa § 218 ods.1 Trestného zákona, prejednal na verejnom zasadnutí dňa 1. októbra 2019 odvolanie prokurátorky Okresnej prokuratúry v Prievidzi podané proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 15. mája 2019, sp.zn. 1T/19/2019 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátorky z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 15. mája 2019, sp.zn. 1T/19/2019 bol obžalovaný C. D. podľa § 285 písm. b) Tr. por. oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry v Prievidzi, sp. zn. 1Pv 789/17 zo dňa 15. februára 2019, pre prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru podľa § 218 ods.1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

v dobe od 25. augusta 2017 do 07. júla 2018 v D. protiprávne užíval byt číslo X vo vchode číslo XX na 4. poschodí na ulici L. N. F. číslo XXX/XX v obytnom dome súpisné číslo XXXXX, ktorého vlastníctvo nadobudol dobrovoľnou dražbou - notárskou zápisnicou číslo N 208/2007 zo dňa 27. apríla 2017 poškodený O. Q., nar. XX.XX.XXXX, odo dňa 25. augusta 2017, kedy bola vyhotovená zápisnica o odovzdaní predmetu dražby číslo 2/2017, predchádzajúci vlastník, obžalovaný byt číslo X vo vchode číslo XX na 4. poschodí na ulici L. N. F. číslo XXX/XX nesprístupnil a poškodenému následne neodovzdal, čím poškodenému bránil vo výkone jeho vlastníckeho práva,

pretože skutok nie je trestným činom.

Citovaný rozsudok súdu prvého stupňa nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej lehote včas podaným odvolaním napadla v neprospech obžalovaného prokurátorka Okresnej prokuratúry v Prievidzi (ďalej len „prokurátorka“) pre nesprávnosť výroku o oslobodení obžalovaného, t.j. výrokov o vine a treste.

Prokurátorka v písomnom odôvodnení odvolania poukázala na to, že rozhodnutie súdu prvého stupňa považuje za nesprávne, pretože podľa jej názoru bolo dokázané, že skutok, pre ktorý bola obžaloba podaná, je trestným činom. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že poškodený sa na základe dobrovoľnej dražby dňa 27.4.2017 stal vlastníkom predmetného bytu a dňa 8.8.2017 bola obžalovanému do vlastných rúk doručená výzva na odovzdanie predmetu dražby, kde sa dňa 28.8.2017 nedostavil, predmet dražby poškodenému neodovzdal a naďalej ho užíva. Pre naplnenie znakov predmetného prečinu postačuje, ak niekto oprávnenej osobe bráni v užívaní jej bytu alebo domu. V danom prípade mal obžalovaný poškodenému byt sprístupniť a odovzdať dňa 25.8.2017 a to napriek tomu, že Okresnému súdu Prievidza podal dňa 19.7.2017 návrh na neplatnosť dražby a súd vydal predbežné opatrenie, ktorým poškodenému zakázal s predmetným bytom nakladať. Uvedené rozhodnutie však

obžalovaného neoprávňuje, aby byt naďalej obýval on. Hoci právoplatným rozsudkom bola dobrovoľná dražby vyhlásená za neplatnú, obžalovaný sa v období od 25.8.2017, kedy mal predmetný byt odovzdať, až do dňa 7.7.2018, kedy bola dobrovoľná dražby právoplatne vyhlásená za neplatnú, dopustil spáchania trestného činu podľa § 218 ods.1 Tr.zák. Neobstojí tvrdenie obžalovaného, že keby súd jeho návrh na neplatnosť dražby zamietol, tak by v každom prípade byt opustil. Návrh na neplatnosť dražby bol súdu podaný 19.7.2017 a skutočnosť, že súd vydal predbežné opatrenie, ktorým zakázal poškodenému, aby s predmetným bytom určitým spôsobom nakladal, neznamenala, že obžalovaný mal v byte zostať a byt poškodenému nemal odovzdať, pretože obžalovaný nevedel, ako súd vo veci rozhodne a poškodený bol stále vlastníkom predmetného bytu. Na podklade týchto dôvodov navrhla napadnutý rozsudok Okresného súdu Prievidza podľa § 321 ods.1 písm.d) Tr.por. zrušiť a okresnému súdu vec vrátiť, aby ju znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný C. D. v písomnom vyjadrení k odvolaniu prokurátorky prostredníctvom svojho obhajcu poukázal na to, že napadnutý rozsudok okresného súdu považuje za spravodlivý a zákonný. Súd prvého stupňa jasne a úplne zistil skutkový stav a na jeho základe sa vysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, preto odvolanie prokurátorky navrhol ako nedôvodné v zmysle § 319 Tr.por. zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátorky podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania prokurátorky, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 2. augusta 2019, vykonal dňa 1. októbra 2019 verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť oslobodzujúceho výroku napadnutého rozsudku (výroku o vine a treste), ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátorky nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa vykonal všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne a v súlade so zásadou „ v pochybnostiach v prospech obžalovaného“ uvedenou v § 2 ods. 4 Tr. por. vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Tieto v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr.por. podrobne a vecne správne odôvodnil v napadnutom rozsudku. Pritom podrobne a v súlade s vykonanými dôkazmi presvedčivo vysvetlil, o ktoré skutočnosti a dôkazy oprel svoje závery o oslobodení obžalovaného C. D. spod obžaloby a pre ktoré dôvodne neakceptoval tvrdenia obsiahnuté v obžalobnom návrhu vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a právnym záverom. Okresný súd svoje skutkové zistenia správne oprel o výpovede obžalovaného C. D., o svedecké výpovede poškodeného O. Q., výpovede svedkov D. X. a H. G. a z listinných dôkazov a z nich predovšetkým o spis Okresného súdu Prievidza sp.zn. 10C/25/2017 a z neho rozsudok zo dňa 7.6.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 7.7.2018 a ktorým bolo vo výroku pod bodom I. určené, že dobrovoľná dražba č. 02/2017 zo dňa 27.4.2017, predmetom ktorej bol predmetný byt a ktorého vydražiteľom sa stal O. Q., je neplatná, na ktoré v napadnutom rozsudku poukázal. Na ich podklade dôvodne neakceptoval tvrdenia obsiahnuté v obžalobnom návrhu vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a právnym záverom uvedeným v napadnutom rozsudku. Zo skutku uvedeného v obžalobnom návrhu je totiž dostatočne zrejmé, že obžalovaný mal v dobe od 25. augusta 2017 do 07. júla 2018 v D. protiprávne užívať byt číslo X vo vchode číslo XX na 4. poschodí na ulici L. N. F. číslo XXX/XX v obytnom dome súpisné číslo XXXXX, ktorého vlastníctvo nadobudol dobrovoľnou dražbou - notárskou zápisnicou číslo N 208/2007 zo dňa 27. apríla 2017 poškodený O. Q., nar. XX.XX.XXXX, odo dňa 25. augusta 2017, kedy bola vyhotovená zápisnica o odovzdaní predmetu dražby číslo 2/2017, predchádzajúci vlastník, obžalovaný byt číslo X vo vchode číslo XX na 4. poschodí na ulici L. N. F. číslo XXX/XX nesprístupnil a poškodenému následne neodovzdal, čím poškodenému bránil vo výkone jeho vlastníckeho práva. Jeho rozhodnutie o oslobodení obžalovaného C. D. spod obžaloby podľa § 285 písm. b) Tr. por. pre skutok kvalifikovaný ako prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru podľa § 218 ods.1 Trestného zákona z dôvodu, že tento skutok nie je trestným činom pre absenciu preukázaného zavinenia obžalovaného, je založené na starostlivom vyhodnotení celého dokazovania a to spôsobom ako prikazuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Úvahy a závery súdu prvého stupňa založené na zásadách logického konania a uvažovania sú vecne správne a odvolací súd sa s nimi stotožňuje, keďže aj podľa jeho názoru vo vzťahu k vyššie uvedeným skutočnostiam je podstatné to, že obžalovaný dňa 19.7.2017 s podaným návrhom na neplatnosť

dražby podal na Okresnom súde Prievidza zároveň aj návrh na vydanie predbežného opatrenia, aby poškodený s predmetným bytom nenakladal, pritom Okresný súd v Prievidzi v konaní vedenom pod sp.zn. 10C/25/2017 uznesením zo dňa 21.8.2017 vydal predbežné opatrenie, ktorým poškodenému O. Q. zakázal s predmetom nehnuteľnosti - označeným bytom - nakladať a napokon v tom istom konaní pod sp.zn. 10C/25/2017 rozsudkom zo dňa 7.6.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť 7.7.2018 rozhodol, že obžalovaným namietaná dobrovoľná dražba je neplatná. Z hľadiska subjektívnej stránky trestného činu totiž nemôže zakladať podstatu trestnoprávnej zodpovednosti páchateľa také jeho konanie, ktorým akceptuje na podklade jeho podnetu (podaného návrhu) súdom deklarovanú neplatnosť právneho úkonu a to aj v kontexte a v súlade s vyššie uvedenými časovými súvislosťami.

Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k rovnakým skutkovým a právnym záverom ako súd prvého stupňa a osvojil si tiež dôvody a úvahy, ktorými súd prvého stupňa rozviedol a vysvetlil svoje zistenia a právne závery, preto odvolacie námietky prokurátorky, ktoré vo svojej podstate sú len opakovaním námietok prednesených už pred okresným súdom a s ktorými sa ten dostatočne a vecne správne vyporiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku, nepovažoval za dôvodné. Smerovali totiž vo svojej podstate len do hodnotenia vykonaného dokazovania, ktoré odvolateľ navrhol vyhodnotiť inak, než urobil okresný súd. V tomto smere treba uviesť, že každý orgán trestného konania hodnotí vykonané dôkazy podľa § 2 ods. 12 Tr. por. v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov a podľa vlastného vnútorného presvedčenia. Odvolací súd nemôže preto vstupovať do tohto hodnotenia dôkazov a nariadiť súdu nižšieho stupňa k akým záverom má dospieť. Na základe týchto úvah možno potom vysloviť, že ak prvostupňový súd dospeje k určitému záveru a tento záver je výsledkom logického konania a uvažovania, nemožno mu potom vytknúť žiadne pochybenie. Tak je tomu aj v posudzovanej veci. Ako už bolo uvedené, súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku sa starostlivo a dôsledne zaoberal všetkými vo veci vykonanými dôkazmi a tieto správne vyhodnotil podľa zásad uvedených v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. por. Jeho rozhodnutie je takto správne a v súlade so zákonom, lebo má oporu vo vykonanom dokazovaní.

Krajský súd napokon len dodáva, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku, alebo argument uvedený v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o ňom a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v druhostupňovom konaní. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na to, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu a preto je nadbytočné, aby krajský súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa. S právnymi námietkami prokurátorky okresnej prokuratúry sa súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí riadne a náležitým spôsobom vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na súde vyššieho stupňa.

Vzhľadom na už uvedené dôvody odvolací súd nepovažoval odvolacie námietky prokurátorky za dôvodné, preto odvolanie prokurátorky podľa § 319 Tr.por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.